

Farní společenství

listopad 2008

cena: *dobrovolný příspěvek*

Proseč Nové Hradky Perálec

Milí farníci,

listí se překrásně zbarvilo a již opouští své místo ve výšinách, aby přikrylo zemi a nakonec se proměnilo v úrodnou zeminu. V souzvuku s tímto obdobím je i čas takzvaných Dušiček, kdy se obzvláště modlíme za naše zemřelé. Naše modlitby je vysvobozují od časněho trápení a pozvedají k Bohu, zároveň v nás posilují naději v Ježíšovo zaslíbení, že se i my s nimi jednou na věčnosti setkáme.

Mám velikou radost, že se nám tolik věcí podařilo. Úspěšně se rozběhlo vyučování náboženství, prožili jsme krásný koncert Spiritual kvintetu, připomněli jsme si výročí P. Říhy, děti a mládež se pravidelně setkávají o pátcích, na faře v Proseči jsme zvelebili půdu a některé další místnosti, zvládli jsme zkrášlit okolí kostela a fary v Nových Hradech, částečně i poklidit bývalou Orlovnu a mnoho dalšího. To vše díky Vám, pracovití farníci.

Během září a října se uskutečnily v prosečském kostele dvě svatby, v našich farnostech jsme se rozloučili s několika našimi farníky a někteří nám do našeho společenství skrze křest přibyli. Jen jsem trochu smutný z toho, že pohřbů je více než křtů. Avšak i to se může změnit k lepšímu. Modleme se za naši farnost a vyprošujme všem obyvatelům Boží požehnání.

Těším se na další setkávání s Vámi při modlitbě či jiných (především radostných) příležitostech.

Váš P. Zdeněk Mach

Obsah

- Postavme školu v Africe V.
- Slibuji na svou cest...
- Láska a pravda
- Tip na výlet
- Kalendář
- Pozvánky
- Přehled intencí a čtení
- Koncert a přednáška Jiřího Černého
- Společenství - co se chystá
- Společenství pro náctileté
- Informace z farní charity
- Žité slovo
- Dopřejte si i ve všední den
- 21. srpen 1968

Postavme školu v Africe V.

V pátek 17.10. a v sobotu 18.10. se v Proseči na náměstí uskutečnila sbírka Postavme školu v Africe, která je organizovaná Junákem ve spolupráci se společností Člověk v tísni a v tomto týdnu probíhala na mnoha místech v celé České republice.

Jejím cílem je, kromě seznámení veřejnosti s negramotností v afrických zemích, pomoci Etiopii, která patří mezi pět nejchudších států světa, postavit se na vlastní nohy. Výtěžek sbírky bude použit na rozvoj základního školství v Etiopii a etiopské děti tak dostanou možnost vzdělávat se, aby později měly lepší šanci na získání zaměstnání, dokázaly uživit sebe i svoji rodinu a řešit problémy své země. Přestože se nám to zdá neskutečné, negramotnost není v Africe nic neobvyklého - v Etiopii je to velice vysoké číslo: přes 50% Etiopanů nedokáže napsat ani jednu větu.

Díky předchozím ročníkům sbírky se postavilo v Etiopii už sedm škol. Celkem přes 1500 kluků a holek se naučí číst a psát a splní se jim jejich sen - žít alespoň trochu lepší život.

V tomto ročníku sbírky „Postavme školu v Africe“ chtějí skauti a Člověk v tísni shromáždit peníze na stavbu tří škol. Podařilo se to?

Více informací na www.skaut.cz/afrika, www.skolavafrice.cz nebo www.clovekvtisni.cz

V Proseči se vybralo 10 814 Kč.

Všem štědrým dárcům děkujeme.

skauti - Proseč

Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe: sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce .....

Podmínkou členství ve skautském oddíle není příslušnost k některé církvi, ale nedílnou součástí výchovy v oddíle je také výchova duchovní. Zakladatel skautského hnutí lord Baden Powel postavil skauting na křesťanských základech.

Proto se také naše skautské středisko pravidelně schází na zahájení skautského roku při mši sv., aby si vyprosilo požehnání do další činnosti.

Letos jsme se sešli v Proseči 3. října a mottem tohoto setkání byla osobnost sv. Pavla, jehož rok právě prožíváme, a potom také sv. František z Assisi, který je patronem vlčat (malí skauti ve věku 6-10 let).

Při mši sv., kterou sloužil otec Zdeněk Mach, předvedli skauti a skautky dramaticky obrácení sv. Pavla, a tak nám názorně předvedli jak se stalo, že pronásledovatel křesťanů Šavel se obrátil ve sv. Pavla, hlasatele Kristova učení po celém tehdejší světě. Svatý Pavel jako poutník a hlasatel evangelia je pro nás vzorem neúnavnosti, odvahy a nasazení se pro Kristovo učení. Proto je také patronem roverů a rangers, což jsou skauti a skautky ve studentském věku.

Zatímco se starší děti po mši snažily

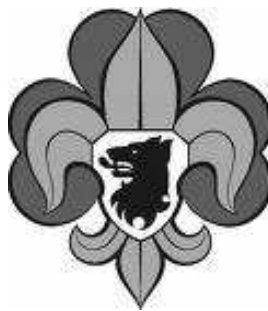
rozluštit poselství sv. Pavla o Lásce, světlušky a vlčata se dozvěděli něco ze života sv. Františka a nakonec si zahráli krátkou pátrací hru se zvířaty. Sv.

František miloval vše živé okolo sebe a tak i my jsme se po jeho vzoru snažili hledat a poznávat zvířátka ukrytá v prosečském kostele. Nakonec se to všem podařilo téměř na výbornou.

Tak to je jedna z pravidelných akcí našeho skautského střediska. Jinak se během roku scházíme pravidelně jednou týdně na schůzkách, jezdíme na výpravy do okolí i vzdálenějších krajů, pomáháme stavět školy v Africe, roznášíme betlémské světlo, jezdíme na tábory a podnikáme mnoho dalších věcí.

Pokud by měl někdo zájem navštěvovat naše skautské oddíly v Proseči, Jarošově nebo v Makově, bude vítán. Stačí se ohlásit některému z vedoucích a ten již poradí jak začít.

*Václav Nádvorník
-vedoucí střediska*

„Láska a pravda“

Milí farníci, rádi bychom se s vámi podělili o to, co jsme prožili na jedné duchovní obnově pro manžele. Toto setkání probíhalo 27. - 28. září v Telči a pořádala je komunita Emmanuel z Brna. Téma bylo „Láska a pravda“. Součástí programu byly nejen přednášky a svědectví, ale i chvály, zpěvy, adoratione a vzájemné sdílení. Přednášky byly zaměřeny na manželství - od stvoření muže a ženy až po svátost manželství, přijímání svátostí, jaké je poslání muže a ženy v manželství a také o rovnocennosti partnerů - „Jsme povoláni, abychom svou různost žili v jednotě.“

Uvědomujeme si, jak je důležité se v tom každodenním shonu na chvíli zastavit, odpoutat se od všech starostí a povinností a věnovat čas Bohu. Vždyť to, co prožíváme, není samozřejmost. Jsme Bohu vděční za dar víry, za věřícího partnera a hlavně za to, že On je mezi námi.

Ef 5,33 „A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.“

Košňarovi a Kramářovi, Proseč

Tip na výlet

Během prázdnin jsme navštívili významné poutní místo, kde se setkávají věřící z celé Evropy - Poutní místo Panny Marie Pomocné - Zlaté Hory.

Poutní místo se nachází poblíž města Zlaté Hory na východním svahu Příčné hory, jež je poznamenána stálou hornickou činností, která se nám připomíná takřka na každém kroku. Svým pohnutým osudem se liší od jiných poutních míst. Jeho případ ukazuje, že navzdory zvrácené ideologii třídní nenávislosti, která v této zemi vládla více než 40 roků, síla ducha a víry dokázala zvítězit a přes snahu totalitní diktatury toto místo vymazat nejen z povrchu zemského ale i z myslí věřících, povstalo opět v 90. letech v plné kráse a síle z popela.

Po revoluci bylo již v r. 1990 ustanoveno „Sdružení pro obnovu poutního

místa“. V dubnu 1990 byl posvěcen základní kámen papežem Janem Pavlem II. na Velehradě. Stavební práce započaly na jaře 1993 a dne 23. 9. 1995 byl kostel vysvěcen. V dalších letech byl postaven a vysvěcen poutní dům, ambity, venkovní obětní stůl a zvony. Bylo rovněž upraveno okolí.

Na místě zničeného kostela se obnovily poutě, bohoslužba slova je uskutečňována v jazyce českém, německém a polském, setkávají se zde různé iniciativy, zejména mládeže.

Vzhledem k prvotnímu aspektu vzniku poutí je toto místo zasvěceno taky Panně Marii Ochránkyni počatého života.

Prožili jsme krásné chvíle spolu s polskými návštěvníky v doprovodu polského kněze a s místním panem farářem při mši svaté. Po mši svaté nám pan farář vyprávěl, kolik dětí bylo zachráněno na přímluvu Panny Marie

Pomocné. Na nástěnce jsou umístěny fotografie dětí a poděkování maminek nebo obou rodičů za záchranu života jejich dětí.

Všem sestřám a bratřím vřele doporučujeme navštívení těchto svatých míst.

rodina Kulhavých, Zderaz

Paní Vířová
řečí mnoho nenadělá,
ale ráda pomůže,
když je potřeba.

Svým životem příklad dává
dětem svým i farnosti.
Přejeme jí hodně zdraví,
hodně Božích milostí.

(Z vděčnosti za její lásku, kterou rozdává kolem sebe.)

Marie Šplíchalová

Kalendář 1. část

MŠE SVATÁ:			
1. 11. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
2. 11. neděle VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	Proseč:	8.00	17.00 pobožnost za zemřelé
	Nové Hrady:	9.30	
	Chotovice:	14.00	posvícení, po mši sv. pobožnost na hřbitově
	Perálec:	11.00	po mši sv. pobožnost na hřbitově
3. 11. pondělí	Proseč:	7.45	
	Chotovice:		17.00 náboženství
5. 11. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
6. 11. čtvrtek	Proseč:	7.45	
	Perálec:	17.00	16.00 svátost smíření, adorace
7. 11. pátek	Proseč:		15.30 svátost smíření, adorace
		17.30	po mši sv. setkání ministrantů
			19.30 setkání mládeže
8. 11. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
9. 11. neděle SVÁTEK POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY	Proseč:	8.00	
	Nové Hrady:	9.30	pro děti
	Perálec:	11.00	
10. 11. pondělí	Proseč:	7.45	
12. 11. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
13. 11. čtvrtek	Proseč:	7.45	
14. 11. pátek	Proseč:	17.30	
15. 11. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
16. 11. neděle 33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Proseč:	8.00	
	Nové Hrady:	9.30	16.00 vzpomínky na P. Říhu
	Perálec:	11.00	
17. 11. pondělí	Proseč:	7.45	
	Česká Rybná	15.30	
19. 11. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
20. 11. čtvrtek	Proseč:	7.45	
21. 11. pátek	Proseč:	17.00	po mši sv. setkání mladších dětí
22. 11. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence

Smutný bývá listopad,
mnohý lístek ze stromu
už spad'.
Na hřbitově světla svítí
a nám v očích slzičky se
třpytí.

Rmoutit se však
nemusíme,
v srdcích víru máme,
že po krátkém čase
zase se shledáme.

Odplát' kněžím,
dobrodincům,
Otče, v nebi slávou,
i když často hroby
jejich
zarůstají trávou.

Marie Šplíchalová

Pan kostelník Miha
o kostel se stará
i své ruce přiloží
kde je potřeba.

Za nezištnou jeho
službu
ať ho Pán Bůh odmění,
dá mu zdraví,
spokojenost
už zde na zemi.

Kéž takových dobrých
lidí
ve farnosti je víc,
za práci už vykonanou
nežádají nic.

za vděčné farníky
-Marie Šplíchalová

ZVEME VŠECHNY DĚTI A JEJICH RODIČE NA

„PODZIMNÍ MEJDLOVÁNÍ“

V DOMĚ SV. JOSEFA V CHOTOVICÍCH

5. LISTOPADU 2008 V 17.00 HODIN.

PŘIJĎTE V MASKÁCH VŠECH
ZÁPORNÝCH POHÁDKOVÝCH
BYTOSTÍ A S SEBOU SI VEZMĚTE
DOBROU NÁLADU A
30 KČ NA OBČERSTVENÍ.
MÁME PRO VÁS PŘIPRAVENÉ
SOUTĚŽE, LÁKAVÉ CENY

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ
ZVÁNI

NA KONCERT A PŘEDNÁŠKU JIŘÍHO ČERNÉHO.

KONCERT:

V NEDĚLI 9. 11. 2008 VE 14:30
V NOVÝCH HRADECH V CHRÁMU SV. JAKUBA.

PŘEDNÁŠKA:

V NEDĚLI 9. 11. 2008 V 16:30
V CHOTOVICÍCH V DOMĚ SV. JOSEFA
TÉMA: TAJEMSTVÍ LIDSKÉ PSYCHIKY

Kalendář 2. část

MŠE SVATÁ:			
23. 11. neděle SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	<i>Proseč:</i>	8.00	
	<i>Nové Hradky:</i>	9.30	
	<i>Perálec:</i>	11.00	
24. 11. pondělí	<i>Proseč:</i>	7.45	
26. 11. středa	<i>Proseč:</i>	17.30	17.00 modlitba růžence
	<i>Nové Hradky:</i>	8.00	7.30 modlitba růžence
27. 11. čtvrtek	<i>Proseč:</i>	7.45	
28. 11. pátek	<i>Proseč:</i>	17.30	po mši sv. setkání starších dětí
29. 11. sobota	<i>Proseč:</i>	17.30	17.00 modlitba růžence

30. 11. neděle 1. NEDĚLE ADVENTNÍ	<i>Proseč:</i>	8.00	
	<i>Nové Hradky:</i>	9.30	15.00 - 17.00 svátost smíření, adorace
	<i>Perálec:</i>	11.00	
1. 12. pondělí	<i>Proseč:</i>	7.45	
3. 12. středa	<i>Proseč:</i>	17.30	17.00 modlitba růžence
	<i>Nové Hradky:</i>	8.00	7.30 modlitba růžence
4. 12. čtvrtek	<i>Proseč:</i>	7.45	
	<i>Perálec:</i>	17.00	16.00 svátost smíření, adorace
5. 12. pátek	<i>Proseč:</i>	17.00	15.30 svátost smíření, adorace
	<i>Nové Hradky:</i>	18.30	po mši sv. setkání mládeže
6. 12. sobota	<i>Proseč:</i>	17.30	17.00 modlitba růžence
	<i>Chotovice:</i>	16.00	

7. 12. neděle 2. NEDĚLE ADVENTNÍ	<i>Proseč:</i>	8.00	15.00 - 17.00 svátost smíření, adorace
	<i>Nové Hradky:</i>	9.30	pro děti
	<i>Perálec:</i>	11.00	
8. 12. pondělí	<i>Proseč:</i>	7.45	
10. 12. středa	<i>Proseč:</i>	17.30	17.00 modlitba růžence
	<i>Nové Hradky:</i>	8.00	7.30 modlitba růžence
11. 12. čtvrtek	<i>Proseč:</i>	7.45	
12. 12. pátek	<i>Proseč:</i>	17.30	
13. 12. sobota	<i>Proseč:</i>	17.30	17.00 modlitba růžence
14. 12. neděle 3. NEDĚLE ADVENTNÍ	<i>Proseč:</i>	8.00	
	<i>Nové Hradky:</i>	9.30	
	<i>Perálec:</i>	11.00	

V bouři času

V blankytnou dáli modravou
ať letí našich proseb vzdech,
a s vírou vroucí a pravou
roznít lásku v srdcích všech.

Když jsi ztišil bouři moře
v nekonečné svoji moci,
tak i já prosím v pokoře,
nezanech nás bez pomoci.

Modlitbu mou Pane, slyš,
žehnej nám a vyslyš nás.
Kéž vřavu světa utišíš,
sváry, zášť, zloby mráz.

S kající myslí k Tobě vzhlíží,
kdo chce-li s Tebou žít,
kdo lásku má a naděj v kříži,
jenž na nebi se bude skvíti.

Což možno se Ti protiviti,
když život lidský jako sen?
Když uvadá jak luční kvítí
a vše pohltí syrá zem.

V bouři času, v dobách
temných,
po vezdejší trpné pouti
přidržet se slov Tvých věrných.
Rač nás k sobě přivínouti,

Pane drahý, můj Ježíši,
po vezdejší bolné pouti
rač nás k sobě přivínouti
ve své blahé nebes říši.

František Týnecký

Přiběhne muž k policistovi:

„Právě mi tady za rohem
ukradli zlaté hodinky!“

„A proč jste nekřičel?“

„No to zrovna, mám v puse
ještě čtyři zlaté zuby!“

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ VAZBA

PŘIJĎTE SI VYROBIT ADVENTNÍ VĚNEC NA STŮL
NEBO NA DVEŘE

VE STŘEDU 26.11.2008 V 16.00 HODIN.

V DOMĚ SV. JOSEFA V CHOTOVICÍCH.

VEZMĚTE SI S SEBOU: SLAMĚNOU PODLOŽKU, ZAHRAD-
NICKÉ NŮŽKY, SVÍČKY, MAŠLIČKY, PŘÍZDOBY A 40 KČ.

K DISPOZICI BUDOU: DRÁTY, CHVOJÍ, PŘÍZDOBY, TAVNÁ PISTOLE.

SRDEČNĚ VÁS ZVEME

NA ADVENTNÍ KONCERT INSTRUMENTÁLNÍ SKUPINY

GEMMA SOPOTNICE

V SOBOTU 20. PROSINCE 2008 V 15.30 HOD.

V KOSTELE SV. MIKULÁŠE V PROSEČI

VÝTĚŽEK BUDE VĚNOVÁN NA PROJEKT
„POSTAVME ŠKOLU V AFRICE“

Přehled intencí a čtení

Čte se cyklus A, od 30. 11. cyklus B.

Proseč:

- 1.11.** Za P. Josefa Čechala, rodiče a sestru
čtení: Anna Černá, Marie Černá
- 2.11.** Za Aloise a Věru Dostálovou a celý rod.
čtení: Albín Haláček, Libuše Halámková
- 3.11.** Za farnosti a všechny farníky.
- 5.11.** Za Ludvíka Brabce, manželku a rodiny jejich dětí.
- 6.11.** Za Marii a Václava Kovářovy a Pešinovy.
- 8.11.** Za rodinu Čermákovou z Borek, živé i zemřelé.
- 9.11.** Za Vojtěcha Košňara a za Boží požehnání pro dceru.
čtení: Jiřina Gregorová, Zdena Groulíková
- 10.11.** Za Kateřinu Víškovou a jejího bratra.
- 12.11.** Za rodinu Čermákovou z Borek, živé i zemřelé.
- 13.11.** Na poděkování za dar života.
- 15.11.** Za živý rod Tomášků a Daňků a za manželku.
- 16.11.** Na poděkování za dar 50-ti let života.
čtení: Marie Košnarová, Pavla Košnarová
- 17.11.** Za farnosti a všechny farníky.
- 19.11.** Za Annu Nešetřilovou a manžela Jindřicha.
- 23.11.** Za rodiče Halamkovy a Kubíkovy, za živé i zemřelé z obojí strany.
čtení: Eva Davidová, Marie Sodomková
- 24.11.** Za farnosti a všechny farníky.
- 29.11.** Za Václava a Bohumilu Staňkovy a rodiče z obojí strany.
- 30.11.** Za Františka Skálu, rodiče z obojí strany, za živé i zemřelé z těchto rodů.
čtení: Dana Čermáková, Pavel Čermák
- 1.12.** Za farnosti a všechny farníky.
- 3.12.** Za Kateřinu Víškovou, manžela, dceru a rodinu.
- 4.12.** Za Růženu Černou, manžela a ten celý rod.
- 7.12.** Za Dagmar Bělouškovou, rodiče a sourozence.
čtení: Jan Boštík, Jana Hromádková
- 8.12.** Za farnosti a všechny farníky.
- 11.12.** Za Marii Košňarovou, manžela, syna a vnuka.
- 12.12.** Za Jana Černého, rodiče a celou rodinu.
- 14.12.** Za P. Dominika Antonína Javůrka.
čtení: Andrea Odehnalová, Eva Rabová
- 15.12.** Za farnosti a všechny farníky.
- 18.12.** Na Poděkování za dar života, za manžela Františka Skálu, za děti, za rodiče z obojí strany a za rodinu Rožkovu.
- 21.12.** Za Josefa Zelenku, manželku, vnuka, zetě a rodiče Morávkovy a syna.
čtení: Jana Lacmanová, Marie Řebíčková
- 22.12.** Za farnosti a všechny farníky.
- 24.12.** Za Josefa a Boženu Soukalovy a rodiče z obojí strany.
čtení: Eva Skalníková, Marie Víšková
- 25.12.** čtení: Marie Dastychová, Bohumil Dastych
- 26.12.** Za Františka Baťu, manželku a dceru.
čtení: Božena Vobejdová
- 27.12.** čtení: Josef Roušar, Jana Roušarová
- 28.12.** Za Aloise a Věru Dostálovou, živé i zemřelé z toho rodu.
- 29.12.** Za farnosti a všechny farníky.
- 31.12.** čtení: Růžena Rejmanová, Božena Hromádková

Vážení a milí farníci,

Obracím se na Vás, kteří chcete číst Písmo svaté na mši svaté, které jsou slouženy na Vaše úmysly (ať už ve všední den nebo v neděli), abyste v kalendáři, kam se intence zapisují, uvedli do závorky jméno osoby, která bude číst. Děkuji.

Eva Rabová

Nové Hrady:

- 2. 11.** Za Jana Drobného a Aloise Linhartu.
- 5. 11.** Za Václava Šimka a duše v očistci.
- 9. 11.** Za manžele Pešinovi, dceru s manželem a syna.
- 12. 11.** Za Josefa Bartoše a syna.
- 16. 11.** Za rodiče Duchoslavovy a Anežku.
- 19. 11.** Za Kateřinu Vávrovou, manžela a rodiče manžela a rodiče.
- 23. 11.** Za Josefa Hrušku, rodiče a sourozence z obojí strany.
- 26. 11.** Za Josefa Hrušku, rodiče a sourozence z obojí strany.
- 30. 11.** Za živé a zemřelé členy rodiny Sokolovy a Horákovy.
- 3. 12.** Za živé i zemřelé členy rodiny Brůnovy, Tmějovy a Flídroy.
- 6. 12.** Za Ludmilu Šplíchalovou a celý rod.
(v Chotovicích)
- 7. 12.** Za šťastné ukončení školy a pomoc při vyřešení další cesty životem.
- 10. 12.** Za Josefa Holomka a Boží pomoc rodinám dětí.
- 14. 12.** Za Marii Novotnou, manžela, vnoučata a pravnoučata.
- 17. 12.** Za rodiče Černínovy a Nyklovy.
- 21. 12.** Za poděkování za Boží pomoc a ochranu P. Marie a anděla strážného.
- 24. 12.** Za Josefa Krále, rodiče a bratra.
- 25. 12.** Za živé i zemřelé členy rodin Janeckých, Sokolů, Křečků, Štiků a Dvořáků.
- 26. 12.** Za Josefa Hrušku, rodiče a sourozence z obojí strany.
- 28. 12.** Za zdraví duše i těla pro rodiny dcer.
- 31. 12.** Za Annu Jetmarovou, Fr. Jetmara a syna Michala Petáka.

Perálec:

- 2.11.** Za Antonína Flídra, manžela Odvárkovy, jejich rodiče a sourozence.
- 9.11.** Za Jana Lacmana a jeho rodiče.
- 16.11.** Za manžele Štolovy, jejich rodiče a sourozence.
- 23.11.** Za rodinu Baťovu, Tmějovu a Peřinovu.
- 30.11.** Za Petra Hodana a rodiče.
7.12. Za Annu Sochovou, manžela, tři syny a tři dcery.
- 14.12.** Za rodiče Talackovy a rodiny jejich dětí.
- 21.12.** Za zemřelé a živé členy rodiny Vostřelovy, Slámovy a Reslovy.
- 25.12.** Za manžele Kulhavých a syna Františka.
- 26.12.** Za rodinu Šplíchalovu a Renzovu, živé a zemřelé.

Koncert a přednáška Jiřího Černého

Protože se v naší farnosti v neděli 9. listopadu uskuteční koncert a přednáška Jiřího Černého, přinášíme vám pro přiblížení jeho osobnosti výběr z rozhovorů uveřejněných na www.pastorace.cz:

Jen stěží by se v okruhu věřících, a to snad všech generací, našel někdo, kdo by se alespoň příležitostně nesetkal s písněmi Jirky Černého. Do stínu křídel Tvých, Mé dlaně zvednuté, Tady u tvých nohou, Effatha, a spousty dalších a dalších „hitovek“ totiž mnohokrát do týdne rozeznávají kytary ve všech koutech republiky.

Jiří, jsi známý především jako autor písní. Mohl by jsi nám tedy o sobě říci něco bližšího? Kde jsi se narodil, jaké je Tvé povolání, něco o sobě, o rodině...

Tak narodil jsem se před padesáti lety v Brně, před dvaadvaceti lety jsem se oženil. S Janou jsme oba ze čtyř dětí a tak spolu máme zase čtyři děti. Bydlíme na faře kousek od Řípu a je nám spolu v rámci možností docela dobře. Už patnáct pracuji na Pastoračním středisku v Praze, před tím jsem měl tu čest skoro dva roky spolupracovat v Charitě s dr. Svatošovou, a ještě před tím jsem pracoval u Apolináře na protialkoholním oddělení. Ale úplně původně jsem muzikant, studoval jsem konzervatoř v Plzni.

Můžeš nám přiblížit náplň své práce na pastoračním středisku?

Před těmi patnácti lety jsem se nejprve

zabýval informačním servisem laickému živlu naší diecéze, ale teď se už řadu let naplno věnuji psychoterapii. Mám tuhle práci a tuhle službu lidem rád a vypadá, že už u ní asi zůstanu. Znovu a znovu mne uchvacuje to postupné vstupování do psychotherapeutického prostoru, to hledání cesty, odhalování skrytých souvislostí. Jsem vděčný, že můžu být u toho, když se unavená a zraněná duše začíná vzpamatovávat, když začne nalézat vnitřní sílu, když se překážky a zátěže pomalu rozpouštějí, když vycházejí najevo souvislosti a poznaná pravda začíná osvobozovat. Člověk je obrazem Božím a lidská duše je vrcholem stvoření. A já mám to štěstí, že můžu zblízka objevovat tu Boží moudrost a genialitu, uloženou v jeho stvoření, v lidské duši, v zákonitostech psychiky a lidských příběhů. Už dávno jsem svou práci objevil jako povolání, ke kterému jsem byl doveden Boží prozřetelností a které proměňuje můj všední den v nevšední setkání s druhým člověkem, s Ježíšem Kristem, s moudrými záhyby Božího stvoření i se sebou samým.

Vzpomeneš si, kdy jsi napsal svoji první píseň a která to byla?

To byl v roce 1987 kánonek „Factus est Dominus“. Vzpomínám si, že mne popostrčil Tomáš Halík, řekl „napíš něco jako se zpívá v Taizé“. Já jsem měl takový respekt před muzikou z Taizé, že jsem ani neuvažoval o českém textu. První kánony prostě musely být latinské. Bylo jich šest. Až v lednu 1988 jsem se odvážil a napsal jsem v pořadí sedmý a první

český „Já Pane v Tobě“. A pak už jsem se držel mateřštiny. *Jaké místo má hudba v Tvém duchovním životě?*

Člověče, víš, že skoro žádné? Je mi líto, jestli někomu vezmu romantickou představu, jak dlím na modlitbách a prozpěvuji si při tom vícehlasně své vlastní kánony, ale tak to prostě není. Já při modlení spíš mlčím, tedy navenek, uvnitř bývá dost mumraj, ale s tím se už moc netrápím. To o tom mlčení mám v jedné své básničce:

Kontemplace

Útržky
ticha
třepetají se
na holém
stožáru
víry
vztyčeném
uprostřed
vichřice
zbytečných
myšlenek.

Vyhlížím bezvětrí.

A ticho stále jemnější.

12/06

Společenství - co se chystá?

Jen co k nám zavane ten správný vítr, chystáme se vypustit do vzduchu létavce všelikého druhu i velikosti.

FARNÍ DRAKIÁDA zatím nemá pevný termín, všechno záleží na počasí, proto je dobré mít svoje vznášedla v pohotovosti a dávat dobrý pozor při ohláškách po mši svaté.

Už teď se na vás těšíme a doufáme, že se brzy sejdeme v Proseči pod DIPREM.

Eva Skalníková

Společenství pro náctileté

Již 26. září po slavení mše svaté jsme se sešli na faře. Otec Zdeněk nás pohostil čajem a sušenkami. Na začátku jsme si zahráli seznamovací hru. Myslím si, že jsme se docela poznali.

Poté Michal znázorňoval slavnou osobnost. Naším úkolem bylo uhodnout, o jakou postavu se jedná. Ta nás prý bude po celý rok doprovázet v našem společenství. S pomocí Bible a všetečných otázek jsme dospěli k rozluštění. Jedná se o svatého Pavla, jemuž je zároveň letošní rok věnován i v celé církvi. Formou skládky jsme složili text, který napsal právě sv. Pavel v prvním století Korintánům - 1Kor 13,1-5,7. V podobě malého svitku jsme si tento text vzali každý z nás domů. Po společné závěrečné modlitbě a požehnání jsme se rozešli domů.

Na další setkání v Proseči na mši svaté a následně na faře se těší

Jája a Michal.

Informace z farní charity

VÝLET NA PERŠTEJN

V sobotu 20. 9. 2008 pracovníci denního stacionáře v Chotovicích vyrazili poznávat nové kraje a sbírat nové zkušenosti. Zúčastnili se prodejních trhů chráněných dílen a dalších zařízení sociálních služeb na jihomoravském hradě Pernštejn. Prodejní místo získali v budově bývalé sýpky, která byla po požáru v roce 2005 opravena a 19. 9. 2008 slavnostně otevřena. O výrobky, které se v Chotovicích vyrábějí, byl velký zájem a šly dobře na odbyt.

Prodejci i návštěvníci mohli shlédnout i doprovodný program, vystoupila skupina historického šermu a dětský sbor písní a tanců. Každý kdo chtěl se mohl zúčastnit prohlídky hradu, kde probíhala výstava a aranžování květin napříč stoletími a různými historickými obdobími.

Tato cesta byla pro všechny příjemným zpestřením každodenní práce, ale i oceněním v podobě získaných finančních prostředků.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V RYCHNOVĚ NAD KNĚŽNOU

V rámci navazování nových přátelských vztahů se pracovníci a uživatelé denního stacionáře v Chotovicích vypravili na návštěvu denního stacionáře v Rychnově nad Kněžnou. V pátek 26. září se u nich konal Den otevřených dveří a při té příležitosti uspořádali pro všechny návštěvníky různé soutěže a hry. Všichni naši uživatelé se hned po příjezdu zapojili do plnění úkolů a statečně zdolávali všechny disciplíny. Dařilo se jim to výborně a za odměnu si mohl každý vybrat z velké kupy připravených plyšáků.

Po skončení programu jsme přijali pozvání na oběd, na kterém jsme si všichni moc pochutnali. Odpoledne jsme si prohlédli všechny prostory domu sv. Františka a pobesedovali jsme s pracovníky u dobré kávy a zákusků.

Společně jsme si vyměnili různé zkušenosti a načerpali jsme inspiraci pro další práci.

Jen velmi neradi jsme se loučili, bylo nám u nich moc dobře a už se těšíme na další příležitost k návštěvě.

NÁBOŽENSTVÍ V CHOTOVICÍCH

Děti z naší obce dojíždějí do škol, na zájmové kroužky - prostě jsou závislé na autobusových spojích, případně na volném čase rodičů.

Právě díky tomu, že jsou tak činorodé a nechtějí přijít ani o výuku hry na hudební nástroje, keramické kroužky, ani o výuku náboženství, nedá se vše skloubit tak, aby se daly časy kroužků a odjezdy autobusů sladit.

Proto jsme byli my rodiče a především děti rádi, že P. Zdeněk Mach vyhověl naší prosbě a je ochoten dojíždět do Chotovic vyučovat náboženství tak, že to vyhovuje všem dětem.

Farní charita poskytla prostory „Domečku“, který se tak každých čtrnáct dnů v pondělní podvečer mění z keramické dílny na třídu, kde se „žáčci“ věnují výuce náboženství a dalším činnostem s tím spojeným.

MŠE SVATÁ V DOMĚ SV. JOSEFA

Nejen chlebem živ je člověk, ale také slovem Božím. Takto k nám mluví Písmo svaté, a proto jsme se 19. září v 9:00 hodin sešli v kapli domu sv. Josefa v Chotovicích, abychom se společně pomodlili za nemocné a načerpali duchovní sílu pro naši práci. Mše svatá, kterou sloužil duchovní otec Zdeněk Mach, se zúčastnili uživatelé a zaměstnanci Farní charity, ale také občané z okolních vesnic. Všichni si domů odnášeli slova útěchy a povzbuzení. Po skončení mše svaté pan farář přijal naše pozvání a strávil s námi v denním stacionáři celé dopoledne v příjemném rozhovoru a dokonce s námi i poobědval. Moc mu děkujeme za společně prožitou chvíli.

KURZ „PODZIMNÍ VAZBA“

Ve středu 24. září odpoledne proběhl rukodělný kurz pro širokou veřejnost „Podzimní vazba“. Všichni, kdo přišli, si zhotovili ozdobné aranžmá na stůl nebo věneček na dveře, někteří šikovnější zvládli oboje. K dispozici měli různé přírodní materiály jako šípky, kukuřici, dýně, hloh, břechtan apod.

Vždyť podzim nám poskytuje tolik nádherných barevných kombinací.

Účastníci kurzu si mohli nechat poradit od zkušené aranžérky Jarušky Drobnej, která všem ráda a ochotně přispěchala na pomoc. Nebylo nás na kurzu mnoho, ale strávili jsme příjemné odpoledne.

Proto tímto vyzýváme i ostatní, kteří dosud váhají, aby příště, až bude nějaká příležitost, přišli mezi nás.

ŽITÉ SLOVO

19.10. Misijní neděle

Ve farnosti Nové Hradky jsme prožili neděli spolu s výročím posvěcení kostela sv. Jakuba.

Ke slavnosti přispěly ženy z Chotovic, které napékaly misijní koláče, které se prodávaly a výtěžek byl pro misie, činil 2 500,-Kč.

Slovo života „Dávejte a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“(Lk 6,38)

Takto se snažíme žít a uvádět Boží slova do denního života a vytvářet společenství. Zkušenosti z takto žitého Slova se snažíme předávat ve společenství, které se schází jednou za měsíc.

Udělal jsi i ty podobnou zkušenost? Zkus to! Ale udělej to ne proto, abys viděl výsledek, ale proto, že miluješ Boha. Sdělené zkušenosti mají být i tím darem pro druhé.

Stanislava Vopařilová

Dopřejte si i ve všední den...

Tato slova jsem slyšel od našeho pana faráře Čechala. Jelikož jsem se s ním kamarádil, tak jsem mu viděl i do talíře. Mohl jsem se přesvědčit, jak si žije bohatá Církev římská. Jednou jsem u něho i obědval. Přišel jsem k němu po desáté hodině ráno, jen na chvilku jsem myslel. Pan farář právě okrajoval brambory, vařil kyselačku. Pozval mě na ni. Byla výborná. U dalšího kněze jsem zase viděl, jak si drobí chleba do bílé kávy. Tak jsme jedli v našem mládí většina z nás. Když už jsem měl auto, jezdili jsme s několika kněžími třeba do Orlických hor podívat se, jak se tam vede kněžím. Na jedné faře se chlubi-la hospodyně, že pan farář má nový kabát. Zemřel tam jeden dobrý křesťan a jeho manželka zanesla ten kabát na faru, byli postejně velikosti, že by se mu hodil. Pan farář byl skromný, chodil i ve sprá-

vovaném kabátě. Jednou se tam zastavil autobus a chtěli si prohlédnout kostel. Pan farář ochotně šel. Lidem se výklad líbil a jeden ze zájezdu se ho potom ptal, jestli by mohl mluvit s panem farářem. Stojí před vámi, byla odpověď.

Vrátím se zase k našemu panu faráři. Jednou mě známý z továrny požádal, když se znám dobře s panem farářem, že neví co by mu koupil, co by mu udělalo radost. Přemýšlel jsem, ale jen chvíli. Na jazyk se mi to dralo hned. Bylo to riskantní, přede mnou stál straník a ještě na vedoucím místě. Hlas Boží mi ale říkal, neboj se, řekni to.

„Příští týden bude velikonoční, panu faráři uděláš radost, když půjdeš ke zpovědi. Nebyl jsi už mnoho let.“ (Kdyby se takto veřejně přihlásil k církvi, převedli by ho do výroby a musel by dělat rukama. My křesťané jsme to považovali za vyznamenání. On ne. Proti křesťanům ale nic nepodnikal.)

On myslel, že mu řeknu kterou kořalku pije, že by mu koupil láhev. Pan farář vůbec nepil, jen někdy malou šamprii. Nebyl moc zdravý, jako většina z nás starších.

Nakonec vám řeknu, co pan farář Čechal chtěl dopřát svým farníkům: „Dopřejte si to, jít častěji ve všední den na mši svatou.“

Letos se začaly sloužit mše svaté v České Rybné, jednou za měsíc. O to se už usilovalo dávno, postavit na návsi kapli. Po únoru 1948 převzali moc ateisté a na tom místě postavili prodejnu.

O době sloužení bude zpráva ve farním zpravodaji, který vychází jednou za měsíc. Všichni jste srdečně zváni. Místo, kde se konají mše svaté (kaple u sv.Jana Nepomuckého) je vyčleněno k užívání farnosti.

Bohumil Černík, Česká Rybná

21. srpen 1968 v Podměstí (2. část)

Byly prázdniny. Nejstaršího syna jsme měli u přátel v Přerově. Myšlenky nám běhaly hlavou, jak dítě dostaneme domů. Co se bude dít? Bude válka? ptali jsme se sami sebe. Můj mladší bratr Jiří bydlel a pracoval v Praze. Tenkrát ještě chodil o berlích. V době okupace naší země byl v Rakousku. Nevěděl, co se doma děje. Rozhodl se pro návrat.

Žlutý fiat s SPZ Rakouska se vrací na Vysočinu. Starali jsme se, jak syna dostaneme domů. Rozhlas stále volal a vybízel ke klidu a rozvaze. Hlásil o postupu armád. Zvláště zprávy z Přerovska nám nedávaly klid. Byly zlé - střílelo se. Co jsme prožívali, nedá se vypsát. Myslíme na Jiřího, který je v Rakousku. Jak on se dostane domů? On, invalida! Strach a obavy nás neopouštěly. Hluboko v našich starostech nám prochází život. - Nevěříme skutečnosti. Před domem žlutý fiat - Jiří! Rychlé přivítá-

ní a řada otázek, jak to na silnici vypadá. „Jiří, máme Slávu v Přerově.“ Okamžitá reakce Jiřího na našeho tátu: „Obleč se a hned jedeme.“ Byla to chvíle, na kterou se nedá zapomenout. Prožívala jsem jejich odjezd tak, že jsem si plně uvědomovala, že je vidím naposledy, že se nemohou vrátit živí. Loučení, jako když se nemáme nikdy setkat. Odjeli, aby přivezli naše dítě. Riskovali životy. Jejich cestu jsme s dětmi provázeli prosbou o jejich záchranu a návrat. Tuto chvíli ještě telefony fungovaly, volala jsem do Přerova, že jedeme pro Slávu.

V Přerově předání syna a zase loučení přátel s přáteli. Tenkrát si taky mysleli něco o šílenství. Každá hodina v zemi byla v myslích lidí bolestná a náročná. Cestou potkávali tanky, ozbrojená auta, motorky. Nebyl z nich dobrý pocit. Jiřího fiat jel nonstop. Poslouchal zprávy a uháněl domů. Cestou i vystrčili vlajku z okénka auta. Fiat a rakouská espézetka byly respektované. Bylo to odvážné. S dětmi jsme netrpělivě vyhlíželi, kdy uvidíme Jiřího auto. Ve skrytu duše byl

strach a obava. Vzpomínali jsme a prosili, aby se nám vrátili. A najednou žluté auto s vlající československou vlajkou zastavuje před domem. Nevěřila jsem svým očím, že to jsou moji kluci. Proud slzí se valil po tvářích, a nejen mně. Bože, díky! Jiří ani nevyšel z auta, aby si odpočinul. Za volantem při jízdě z Přerova promýšlel plán. „Maru, přivezl jsem ti kluky v pořádku. A rozhodl jsem se, že využiju situace a odjedu na Západ. Je to příležitost, která se jen tak nenaskytne...“ Naše přemlouvání bylo marné. Naléhavě prosil, abychom o jeho rozhodnutí s rodiči nemluvili. Jistě by měli snahu cestu mu rozmluvit a pak by byli smutní. Tam daleko ho nikdo nečekal. Rychlé loučení bolelo. Zase stesk, starost. Představa o budoucnosti člověka, který chodí o berlích?!

*Marie Soukalová, Proseč
-dokončení příště-*

Farní společenství : časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hrady a Perálec.

Duchovní správa tel. : 603 275 062.

Těšíme se na vaše příspěvky, které můžete zasílat na e-mail: fs@1969.cz

Uzávěrka příštího vydání: 30. 11. 2008.